

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211210749
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2211210749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Martina Valentová a JUDr. Anton Jaček, v právnej veci navrhovateľky: Mgr. T. U., nar. X.X.XXXX, bytom W., Z. XXX, zastúpenej advokátom: JUDr. Peter Krivák, so sídlom Bratislava, Gajova 13, proti manželovi: Mgr. O. U., nar. XX.X.XXXX, bytom T., L. XXX, zastúpeného advokátkou: JUDr. Eva Skačániová, so sídlom Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 789/3, o rozvod manželstva a úpravu výkonu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: J. U., nar. XX.X.XXXX, bytom ako navrhovateľka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, na odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 6C/146/2011-184 zo dňa 9.2.2016 - navrhovateľky v časti výroku IV. o úprave styku otca s maloletým a manžela v časti výrokov II. až V. o úprave výkonu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletému, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach II., ktorou bolo rozhodnuté o osobnej starostlivosti o dieťa a správe jeho majetku, III., ktorou bolo rozhodnuté o výživnom a v časti V., ktorou bolo rozhodnuté o povinnostiach rodičov maloletého v súvislosti so stykom, p o t v r d z u j e .

II. V napadnutej časti výroku IV. o úprave styku otca s maloletým J. rozsudok m e n í výlučne v časti víkend na: ...každý nepárny víkend v roku od piatku 16.00 hod. do nedele 17.00 hod., s výnimkou soboty v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod.,... v ostatnom ostáva výrok IV. nezmenený.

III. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. manželstvo účastníkov konania uzatvorené 28.9.2008, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Dunajská Streda, vo zväzku 25, ročník 2008, na strane 126, pod por. č. 101 rozviedol, výrokom II. vyslovil, že maloletý J. U., nar. XX.X.XXXX sa zveruje na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia, výrokom III. otcovi uložil povinnosť na čas po rozvode platiť výživné na maloletého J. vo výške 200,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, výrokom IV. upravil styk otca tak, že otec je oprávnený sa stýkať s maloletým dieťaťom každý párný víkend v roku od piatku 16.00 hod. do nedele 17.00 hod., každú stredu v týždni v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod., každý kalendárny rok 25.12. v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. každý kalendárny rok od 1.7. od 9.00 hod. do 15.7. do 18.00 hod., každé jaré prázdniny v nepárnom roku od pondelka 9.00 hod. do piatka 18.00 hod, každý kalendárny rok vo Veľkonočnú nedeľu v čase od 9.00 do 18.00 hod. a každý kalendárny rok 1.1. v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod., výrokom V. matke uložil povinnosť maloletého na styk s otcom pripraviť a v určenom čase v mieste svojho bydliska odovzdať a otec je povinný matke maloletého v určenom čase v mieste jej bydliska vrátiť. V prípade, že sa styk nebude môcť z vážnych dôvodov uskutočniť vyslovil,

že rodič na strane ktorého táto prekážka vznikla, je povinný o tom informovať druhého rodiča, podľa možnosti najneskôr 24 hodín pred termínom styku a napokon výrokom VI. vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ustanovení Zákona o rodine § 18, § 19 ods. 1, 2, 3, § 22 a § 23, § 24 ods. 1, 2, 3 4, 5, § 25 ods. 1, 2, § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 78 ods. 1.

3. Súd prvej inštancie prioritne skonštatoval, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo nepochybné preukázané, že manželstvo účastníkov je vážne a dlhodobo narušené, manžel s rozvodom súhlasil. Niet predpokladu, že by manželstvo mohlo v budúcnosti plniť svoj spoločenský účel, nakoľko manželia niekoľko rokov spolu nežijú, navrhovateľka má tri maloleté deti so svojím druhom. Súd preto návrhu na rozvod manželstva vyhovel.

4. V ďalšom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/56/2015-830, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.1.2016 a ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 17P/358/2012, ktorým Okresný súd pôvodne nariadil nad maloletým J. striedavú osobnú starostlivosť a to tak, že s účinnosťou od 28.6.2011 zveril maloletého J. do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok budú oprávnení obaja rodičia, otec je povinný platiť výživné 200,- Eur mesačne a zároveň bol upravený styk otca s maloletým J. na každý párný víkend v roku od piatku do nedele a každú stredu v týždni, okrem toho počas sviatkov a prázdnin. Poukázal pritom na argumentáciu odvolacieho súdu. Následne ustálil, že v konaní o rozvod manželstva si osvojil tento spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému aj na čas po rozvode, nakoľko od uvedenej doby nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu tohto rozhodnutia. Zdôraznil, že pokiaľ Krajský súd v Trnave v tomto rozsudku ustálil, že najvhodnejším spôsobom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu je jeho zverenie na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky, niet dôvodu, aby súd v tomto rozsudku v konaní o rozvode manželstva v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode rozhodol inak. Týka sa to aj všetkých ostatných výrokov citovaného rozhodnutia čo do výživného aj úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 144 OSP.

5. Proti tomuto rozsudku s výnimkou výroku I., ktorým bolo manželstvo rozvedené, v časti úpravy výkonu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletému J. podali odvolanie obaja rodičia, matka výlučne v časti výroku IV., ktorou bol upravený styk, pričom sa domáhala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že namiesto styku otca s dieťaťom každý párný víkend v roku upraví styk na každý nepárny víkend v roku, pričom rozsudok vo výrokoch I., II., III., V. a VI. uznala za vecne správny a proti týmto výrokom odvolanie nepodala. Poukázala na to, že na pojednávaní dňa 9.2.2016, ktoré predchádzalo vyneseniu rozsudku, právny zástupca poukázal na skutočnosť, že v čase, kedy sa rozhoduje, sú dve rozhodnutia o úprave styku s maloletým J.. Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11CoP/56/2015 upravuje styk otca s maloletým každý párný víkend a rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 13P/44/2013 upravuje styk maloletého J. so starým otcom a starou matkou zo strany otca dieťaťa tak, že sú oprávnení stretávať sa s maloletým každý nepárny víkend (v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod.). Právny zástupca preto žiadal, aby styk otca s maloletým J. bol upravený odlišne a aby sa otec s dieťaťom mohol stretávať každý nepárny víkend v čase, ako o tom rozhodol Krajský súd v Trnave. Ak by totiž stretávanie maloletého zostalo tak, ako bolo upravené v napadnutom rozsudku, matka by nemala svojho syna vo svojej opatere ani jeden víkend nepretržite od piatku do nedele a preto by si nemohla s ním napláňovať víkendové aktivity tak, ako toto právo má otec. Naopak otec sa s maloletým môže počas párneho víkendu stretávať nepretržite. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti IV. zmenil tak, že otec bude oprávnený stykať sa s maloletým každý nepárny víkend v roku, pričom čas aj ďalšie výroky tohto ustanovenia navrhol ponechať v platnosti.

6. Otec maloletého v odvolaní podanom prostredníctvom svojej advokátky napadol predovšetkým zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky a teda tiež ďalšie na to nadväzujúce výroky rozsudku. Domáhal sa, aby odvolací súd v napadnutých častiach rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal predovšetkým na to, že napadnutým rozsudkom súd rozhodoval o úprave práv a povinností k maloletému J. na čas po rozvode za dva mesiace po tom, čo odvolací súd rozhodol o takejto úprave na čas do rozvodu. Súd prvej inštancie si pritom v plnom rozsahu a výlučne osvojil závery odvolacieho súdu, ktorý rozhodol o úprave na čas do rozvodu

spätne od 28.6.2011, kedy bol maloletý prakticky v osobnej starostlivosti matky na základe predbežnej úpravy zohľadňujúcej v tom čase vek maloletého. V napadnutom rozsudku ale súd upravoval zverenie maloletého dopredu, a nie spätne, pričom nevzal do úvahy, že v čase rozhodovania mal maloletý už skoro šesť a pol roka. V čase vypracovania znaleckého posudku v roku 2014 znalkyňa konštatovala, že prioritná v záujme maloletého je striedavá osobná starostlivosť a kolízna opatrovníčka dňa 2.6.2015 navrhla tiež prioritne striedavú osobnú starostlivosť. Súd pritom neakceptoval jeho výhrady a návrhy, aby bola v konaní opätovne vypočutá znalkyňa a ani ďalší návrh, aby bol vypočutý sám maloletý. Od rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda dňa 9.2.2016 styk otca s maloletým prebieha v súlade s úpravou ako ju predtým vykonal Krajský súd v Trnave bez akýchkoľvek problémov. Maloletý sa na stretnutia teší, je veselý, má úprimný súrodenecký vzťah aj k nevlastnej sestre I., čas trávi v okruhu novej rodiny otca. Maloletý si vybudoval otvorený priateľský vzťah aj s rodinou otcovej partnerky, na stretnutia sa teší. Otec tiež uviedol, že jeho vzťah s matkou dieťaťa sa naďalej normalizuje, komunikujú výlučne a bez väčších problémov ohľadne vecí týkajúcich sa maloletého. Pri odovzdávaní a preberaní syna si vymieňajú informácie. V poslednom období sa nevyskytli žiadne témy, ktoré by odôvodňovali konfrontáciu rozdielných názorov. Podľa otca rozsudok súdu prvej inštancie tak vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu a to najmä preto, že nevykonal navrhnuté dôkazy, najmä nezistil názor a stanovisko maloletého, čo je v danom prípade rozhodné. Zistený skutkový stav preto neobstojí a následne súd prvej inštancie v tomto ohľade vec aj nesprávne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. c), d), e), f) OSP). Otec tiež vytkol postoj kolízneho opatrovníka, ktorý zaujal alibisticky paušálne rozdielne stanovisko k osobnej striedavej starostlivosti ako kolegyňa v Galante. Následne poukázal na ust. § 24 a § 43 Zákona o rodine, podporne na Dohovor o právach dieťaťa čl. 12 ods. 2, že dieťa má právo na vyslovenie svojho názoru a súd je povinný na jeho názor prihliadnuť, pričom dieťaťu musí byť poskytnutá možnosť byť vypočutý v každom súdnom konaní, ktoré sa ho týka. Maloletý J. bude mať sedem rokov, je primerane citovo a rozumovo vyspelý, preto si myslí, že sú dané všetky podmienky na to, aby bol vypočutý zvoleným spôsobom. Zdôraznil, že za najväčšie pochybenie súdu prvej inštancie pokladá to, že si názor maloletého v konaní nezistil. Myslí si, že striedavá osobná starostlivosť je v najlepšom záujme dieťaťa a zodpovedá jeho osobnosti.

7. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca maloletého uviedla, že napádaný rozsudok považuje za zákonný a vecne správny, stotožňuje sa s ním. Zdôraznila, že otec chcel maloletého do svojej výlučnej starostlivosti a dnes sa snaží dosiahnuť minimálne striedajú starostlivosť. To, že tvrdí, že už nie sú žiadne problémy v komunikácii rodičov pokladá z jeho strany za predstierané správanie. Zdôraznila časť odôvodnenia Krajského súdu v Trnave v rozhodnutí č.k. 11CoP/56/2015 kde uzavrel, že striedavá osobná starostlivosť by nebola v záujme dieťaťa práve z dôvodu, že rodičia nevedia medzi sebou riadne komunikovať. Podľa matky zmena správania odporcu je len predstieraná a striedavú starostlivosť sa snaží dosiahnuť nie z dôvodu záujmu maloletého, ale z dôvodu ublíženia matke za udalosti, ktoré sa stali v minulosti a predchádzali rozpadu manželstva. V ďalšom poukázala na jej odvolanie proti rozsudku v časti úpravy styku a zopakovala dôvody navrhutej zmeny z párneho na nepárny víkend. Doplnila, že odporca o obmedzení rodičovských práv matky cez víkendy vie, ale na dodržiavanie rozhodnutí o styku tak, ako sú dnes platné, trvá. Malo by mu pritom záležať predovšetkým kvôli synovi na tom, aby syn mohol s matkou a jej rodinou tráviť nepretržité víkendy a aby matka so synom mohla plánovať vlastné nepretržité aktivity počas víkendy. Keby mal odporca úprimný záujem kvôli maloletému synovi, by túto situáciu riešil. Vyslovila nesúhlas s navrhovaným dokazovaním, aby súd maloletého v konaní vypočul. Poukázala na to, že nemožno generalizovať, že vyjadrenie maloletého dieťaťa je pre súd záväzné, resp. smerodajné, jeho názor sa vždy posudzuje s ohľadom na jeho vyspelosť. Stotožnila s názorom Krajského súdu v Trnave v predtým citovanom rozsudku, že striedavá osobná starostlivosť by nebola v záujme dieťaťa práve z dôvodu, že rodičia nevedia medzi sebou riadne komunikovať. Zároveň nevyklúčila, že v budúcnosti sa aj bez súdneho rozhodnutia dohodnú na striedavej starostlivosti, pokiaľ to bude v prospech maloletého. V závere opätovne žiadala zmeniť rozsudok podľa ňou podaného odvolania a odvolanie otca dieťaťa zamietnuť.

8. K doručenému odvolaniu matky aj jej vyjadreniu k odvolaniu otca predložil otec prostredníctvom svojej advokátky písomné stanovisko, v ktorom poukázal na to, že napriek obvineniam matky z predstieranej zmeny jeho správania neuviedla ani jednu podstatnú skutočnosť, ktorá by svedčila o opaku, teda, že ohľadom maloletého ani toho času nedokáže riadne komunikovať. Poukázal na to, že obaja už žijú s inými partnermi, v iných rodinách a jeho pozornosť sa skutočne sústreďuje už len na maloletého J., je schopný s matkou ohľadne jeho výchovy aktívne a primerane komunikovať, k čomu vyvíja potrebné úsilie. V stanoviskách matky ale nedominuje potreba maloletého J., lebo nie je ochotná a schopná

maloletému umožniť, aby on sám vyjadril svoj názor tak, aby bolo možné rozhodnúť v jeho najlepšom záujme a nie v záujme matky. V ostatnom sa pridrižiava svojho odvolania. V závere doplnil, že matke sa narodil v novom vzťahu ďalší syn J., v poradí štvrté dieťa z tohto vzťahu, o čom pripojil kópiu rodného listu.

9. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), aj Civilný mimosporový poriadok (zákon č. 162/2015 Z.z. ďalej CMP) účinné od 1.7.2016, ktoré nahradili a zrušili do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP a § 395 ods. 1 CMP (podľa ktorých, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP a CMP. Keďže ale odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku aj § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP akt. 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a 202 OSP akt. § 351 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (podľa pôvodného § 205 ods. 1 OSP aj § 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d), akt. 365 ods. 1 písm. f) CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z. účinného od 1.7.2016 Civilného mimosporového poriadku - ďalej len CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v napadnutých častiach úpravy práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu na čas po rozvoде (s výnimkou rozvođu) bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), pričom doplnil dokazovanie (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je v ním napadnutých výrokoch vecne správny, a odvolanie matky je dôvodné, v dôsledku čoho bolo potrebné rozsudok s použitím § 388 CSP v napadnutej časti styku čiastočne zmeniť a vo zvyšnej časti úpravy výkonu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu na čas po rozvođe potvrdiť v zmysle § 387 CSP.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s ohľadom na podané odvolania oboch rodičov bolo posúdiť správnosť a zákonnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až V., ktorými bol komplexne upravený výkon práv a povinností rodičov k maloletému J. na čas po rozvođe, a pretože ide o vec, v ktorej bolo možné konanie začať aj bez návrhu (§ 23 CMP), bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP). V časti o rozvođe manželstva rodičov maloletého, vo výroku I., predmetný rozsudok v dôsledku nepodania odvolania nadobudol právoplatnosť dňom 15.4.2016 a v tejto časti nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

12. V zmysle § 100 ods. 3 OSP, účinného v čase prvostupňového konania, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne... Podobne podľa v čase rozhodovania odvolacieho súdu účinného § 38 ods. 1 a 2 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

13. Obdobne v zmysle § 43 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého

dieťaťa má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

14. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Podľa čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni.

16. Podľa čl. 12 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

17. Prijatím Dohovoru o právach dieťaťa sa jednotlivé štáty zaviazali, že ich činnosť bude v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a ostatnými článkami Dohovoru. Deti, na rozdiel od dospelých, nemajú možnosť za svoje práva bojovať, svoje práva uplatňovať a vyžadovať žiadnym legitímnym spôsobom, preto deti potrebujú ochranu a špeciálnu starostlivosť, akú dospelí nepotrebujú. V zmysle citovaných článkov Dohovoru aj maloleté dieťa má právo povedať svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a jeho názor musí byť braný vážne.

18. Keďže maloletý J. má aktuálne sedem rokov, navštevuje už druhý ročník základnej školy a aj podľa záverov znalcov obsiahnutých v spise je primerane jeho veku rozumovo vyspelý, takže je schopný slobodne formulovať vlastný názor, odvolací súd s poukazom najmä na citované ust. § 38 CMP, doplnil dokazovanie a zisťoval názor maloletého prostredníctvom jeho výsluchu pred kolíznym opatrovníkom v neprítomnosti iných osôb. Z úradného záznamu kolízneho opatrovníka bolo zistené, že dňa 27.7.2016 vykonali pohovor s maloletým J. bez prítomnosti iných osôb. Uviedli, že maloletý bol bezprostredný, veselý, pekne oblečený, udal, že pôjde do druhého ročníka v obci W., rád chodíva do školy, na vysvedčení má samé jednotky, rozprával o výlete na Cypre s otcom a s partnerkou otca, cítil sa tam dobre, má rád partnerku otca. S matkou bol v Maďarsku päť dní. Uviedol, že žije so svojou matkou, má štyroch súrodencov, páči sa mu to, avšak chcel by zvlášť detskú izbu. Teraz spí v jednej izbe so súrodencami, s matkou a s ocinkom (matkin partner), ktorého má veľmi rád. S otcom sa stretáva cez víkendy, takto mu to vyhovuje, nechce tam viac spať. Naďalej chce bývať s matkou a s otcom sa stretávať cez víkendy. U otca má zvlášť izbu, je to niekedy lepšie ako u matky, ale napriek tomu chce bývať s matkou. Na otázku, či by chcel týždeň byť u otca a týždeň u matky maloletý jednoznačne bez váhania odpovedal, že nie, iba u matky a u otca cez víkendy. Na neskôr opätovne zopakovanú otázku s úsmevom a jednoznačne opakoval, že chce to tak, ako je to teraz, takto mu to vyhovuje.

19. Predmetný záznam ako listinný dôkaz bol doručený prostredníctvom advokátov obom rodičom maloletého. Otec vo svojom písomnom vyjadrení prostredníctvom svojej advokátky uviedol, že trvá na podanom odvolaní s tým, že pokiaľ by jeho návrh na nariadenie striedavej starostlivosti nebol akceptovaný, vzhľadom na celkový obsah vyjadrenia maloletého, ako aj vzhľadom na to, že maloletý sa u neho cíti dobre, bolo by v záujme maloletého, aby sa rozšíril aspoň jeho styk s otcom a to v každom nepárnom týždni, v stredu, resp. vo štvrtok od 16.00 hod. do piatku 18.00 hod. Poukázal na to, že u otca má dieťa lepšie podmienky, má svoju izbu, bolo by to v záujme maloletého a nebolo by to v rozpore s jeho prejavenu vôľou.

20. Matka sa k doručenej správe kolízneho opatrovníka ani k doručenému vyjadreniu otca k tejto správe písomne nevyjadřila.

21. Keďže ani jeden z rodičov (ani kolízny opatrovník) tento listinný dôkaz v podobe úradného záznamu o výsluchu maloletého, ktorý im bol doručený, nespochybnil a zároveň im bola daná možnosť písomne sa k nemu vyjadriť, odvolací súd v súlade s § 204 CSP nevykonával dôkaz prečítaním, resp. oboznámením jej obsahu a preto nepovažoval za potrebné nariaďovať za týmto účelom vo veci odvolacie pojednávanie. Takýto postup je zároveň v súlade s princípom rýchlej a účinnej ochrany subjektívnych práv teda

princípom hospodárneho konania súdu v zmysle čl. 5 ods. 2 základných zásad CMP. Nariadovanie pojednávania len za účelom oboznámenia listiny, ktorá bola účastníkom doručená a ku ktorej im bolo umožnené i vyjadriť sa, by bolo v rozpore aj s princípom hospodárnosti konania zakotveným v čl. 12 CMP, došlo by tým k zbytočným prietahom, nebolo by to nielen hospodárne, ale účasťou účastníkov na pojednávaní by došlo aj k ich zbytočnému a neprimeranému zaťažovaniu.

22. Odvolací súd potom vyhodnotil predmetný listinný dôkaz zachytávajúci vyjadrenie názor a vôľu maloletého J. nielen izolovane, ale aj v kontexte s ďalším dokazovaním vykonaným prvoinštančným súdom a uzavrel, že je v súlade s vôľou samotného maloletého dieťaťa, aby bolo v rozsahu jeho zverenia do osobnej starostlivosti matky a úpravy jeho styku otcom zachovaný doterajší stav vychádzajúci z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/56/2015-830 zo dňa 1.2.2016, ktorým bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky a upravený styk otca s dieťaťom na každý druhý víkend cez prázdniny a cez sviatky. Odvolací súd sa nielenže stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v preskúmanom rozsudku, že aktuálne vzhľadom na to, že nebolo preukázané, že by došlo k takej zmene vo vzťahoch medzi rodičmi, ktorá by umožňovala nariadenie striedavej osobnej starostlivosti o dieťa, ktorá si rozhodne vyžaduje efektívnu vzájomnú komunikáciu medzi rodičmi bez vzájomnej antipatie, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre funkčnosť striedavej osobnej starostlivosti o dieťa, ale musí zohľadniť najmä (dodatočne) vyslovený názor maloletého, že chce naďalej žiť u matky a u otca tráviť víkendy, ako tomu bolo doteraz, lebo takto mu to vyhovuje. Z vyjadrenia dieťaťa je teda zrejmé, že jeho vôľou je byť zverený do osobnej starostlivosti matky a s otcom sa stretávať v rozsahu súdom prvého stupňa aj predtým na čas do rozvodu súdom upraveného styku. Dieťa nemá záujem nielenže meniť doterajšie výchovné prostredie, ale neprejavilo záujem ani o rozšírenie styku, keďže mu vyhovuje doterajší spôsob. Nebol preto dôvod preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie v tomto smere meniť. V podrobnostiach pritom odvolací súd poukazuje na právne aj skutkové odôvodnenie preskúmaného rozsudku, ktorého závery považuje za správne tak v časti starostlivosti o dieťa, správy jeho majetku, výživného a rozsahu úpravy styku, ktorý sa opiera o predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/56/2015-830.

23. Bolo ale dôvodným prehodnotiť závery súdu prvej inštancie v časti výroku IV., ktorým súd upravil styk otca s maloletým J. a to výlučne v časti vymedzenia víkendových stykov, teda, či má ísť o víkend páryny alebo nepáryny, vzhľadom na matkou v odvolaní tvrdenú kolíziu so stykom starých rodičov zo strany otca maloletého, upraveného predtým rozsudkom súdu.

24. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta č.k. 13P/44/2013 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 13P/44/2013-444 zo dňa 9.6.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/60/2014-482 zo dňa 24.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.1.2015, súd upravil styk maloletého J. so starými rodičmi H. U. a Y. U. (starých rodičov zo strany otca) na každý nepáryny víkend v roku v čase od soboty 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že otec je povinný maloleté dieťa v stanovenej dobe prevziať v mieste jeho bydliska, kde je povinný ho po ukončení styku matke vrátiť a matka je povinná maloleté dieťa na styk pripraviť.

25. Kontakt rodičov s ich maloletými deťmi je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý sa zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s ich maloletými deťmi; považuje ho za neoddeliteľnú súčasť rodičovských práv a práv dieťaťa upravených v Zákone o rodine.

26. V zmysle § 25 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

27. Podľa § 26 Zákona o rodine ak, sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

28. V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia.

29. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

30. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

31. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti má teda právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim; ako aj okolnosti na strane rodičov ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, spoje a podobne.

32. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v zásade je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov, pričom dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavit' svoje city slobodne. Treba mať pritom na zreteli, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa maloletých detí. Z výsledkov vykonaného dokazovania v danom prípade vyplýva, že je rozhodne v záujme maloletého J., aby prostredníctvom styku v primeranom rozsahu udržiaval rodinné vzťahy nielen s otcom, ktorému nebol zverený do výchovy, ale i s ďalšou rodinou zo strany oboch rodičov. Preto bolo správnym, ak súd vzhľadom na dobré vzájomné vzťahy otca a syna i záujem dieťaťa upravil ich styk vždy na celý jeden víkend od piatku do nedele, okrem toho primerane i cez pracovný týždeň, sviatky a prázdniny. Vzhľadom na jednoznačne prejavenu vôľu dieťaťa, a aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočný rozsah upraveného styku, nebol aktuálne ani dôvod rozsudok v časti rozsahu styku odvolacím súdom meniť a rozširovať súdom prvej inštancie určený rozsah styku otca s maloletým o styk v nepárnom týždni od stredy, resp. štvrtku 16.00 hod. do piatku 18.00 hod. Zároveň nie je ale vylúčené, že v budúcnosti ak sa zmenia rozhodujúce pomery, si záujem maloletého vyžiada či už rozšírenie úpravy styku alebo aj nariadenie striedavej starostlivosti rodičov o dieťa.

33. Odvolací súd ale na rozdiel od súdu prvej inštancie pre styk otca s dieťaťom zvolil vždy párný víkend v roku, zohľadniac pritom predchádzajúci cit. právoplatný rozsudok, ktorým styk maloletého J. so starými rodičmi zo strany otca je upravený rovnako na párný víkend, pričom dieťa pre starých rodičov vyzdvihuje a matke vracia otec dieťaťa. Vzhľadom na to je potrebné prisvedčiť matke maloletého, že medzi možnosťami matky a otca tráviť víkendy s maloletým je neodôvodnená disproporcia, keď otec má možnosť stráviť s maloletým vždy súvisle celý párný víkend, pričom matka v priebehu nepárneho víkendu je povinná vždy na denný čas soboty dieťa odovzdať na styk starým rodičom. Matka tak, bez relevantného dôvodu, nemá možnosť, na rozdiel od otca, naplánovať si a realizovať s maloletým celovíkendové aktivity, tráviť s dieťaťom teda voľné dni v rovnakom rozsahu ako otec, čo je nielen neprimerané, ale isto aj v rozpore so záujmami maloletého J.. Podľa názoru odvolacieho súdu je pritom za daných okolností rozsah styku dieťaťa s len jednými zo starých rodičov prisúdený na každý druhý víkend, neprimerane široký, keď prioritný musí byť styk rodičov s dieťaťom a musí sa rešpektovať aj časový priestor na stretávanie s príbuznými zo strany matky. Za danej situácie otec sa dokáže so svojimi vlastnými rodičmi iste skôr dohodnúť pri plánovaní víkendov, ako matka mal., ktorá poukázala na to, že starí rodičia na využívaní im upraveného styku trvajú, pričom v dôsledku zlých vzťahov dieťa pre starých rodičov preberá u matky otec.

34. Keďže ale výrok právoplatného rozsudku (aj rozsudku, ktorým bol upravený styk mal. so starými rodičmi), je v zmysle § 228 ods. 1 CSP pre strany záväzný, súd musel zohľadniť, že rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 13P/44/2013-444 zo dňa 9.6.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/60/2014-482 zo dňa 24.11.2014, právoplatným dňom 7.1.2015,

súd upravil styk maloletého J. so starými rodičmi zo strany otca na každý nepárny víkend v roku v čase od soboty 9.00 hod. do 18.00 hod. Aktuálne je teda právoplatne upravený styk starých rodičov zo strany otca s maloletým J., vždy párnú sobotu v roku v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a preto dokiaľ nedôjde k právoplatnej zmene tohto súdneho rozhodnutia, nebolo možné styk otca v určenom nepárnom víkende upraviť v prekrývajúcom sa čase v rozsahu soboty v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod., kedy majú právo stýkať sa s maloletým starí rodičia.

35. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom preskúmaný rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému J. na čas po rozvoze vo výroku IV., ktorým bol upravený styk otca s maloletým J., s použitím § 388 CSP, výlučne v časti víkendu zmenil tak, že otec bude oprávnený s dieťaťom sa stýkať vždy každý nepárny víkend od piatku 16.00 hod. do nedele 17.00 hod. s výnimkou soboty v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod., kedy majú právoplatným rozhodnutím súdu upravený styk s maloletým jeho starí rodičia; v ostatnom výrok IV. rozhodnutia zostal nezmenený. Vo zvyšnej časti výroku IV., vo výroku II., ktorým bolo upravené zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matky jeho zastupovanie a správa majetku oboma rodičmi, vo výroku III., v ktorom bola uložená povinnosť otcovi hradiť na dieťa výživné vo výške 200,- Eur mesačne, ako i vo výroku V. upravujúcom povinnosti rodičov v súvislosti s upraveným stykom, odvolací súd preskúmaný rozsudok ako vo výroku vecne správny s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. O náhrade trov konania včítane odvolacieho s použitím § 52 CMP s prihliadnutím tiež na ust. § 55 CMP, pričom podmienky pre jeho výnimočnú aplikáciu nezistil, v odvolacom konaní s použitím § 396 ods. 1 a 2 CSP bolo rozhodnuté tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

37. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).

Podľa štvrtej časti CMP (§ 370 až 391) sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP). Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje vyhl. MS SR č. 207/2016 Z.z.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995

Z.z.). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).

Podľa štvrtej časti CMP (§ 370 až 391) sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP). Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje vyhl. MS SR č. 207/2016 Z.z.